CARTA DOMINICAL

334. FE I PAÍS, DE FESTA

26 d'abril de 2026

Just al bell mig de la primavera, en el nostre país celebrem les diades festives dels dos patrons: sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat. Ambdues festes tenen un gran significat social i religiós i comporten, també, un component emocional especial per a determinades generacions. Convindreu amb mi, però, que la festa de sant Jordi, a causa del dia del llibre, de la multitudinària ofrena de roses a les persones estimades i de les múltiples activitats culturals, és més viscuda per la ciutadania en general com una festa global, i menys sentida com a dia de patronatge cristià, que es concentra en algunes capelles, esglésies i ermites.

D'altra banda, pel que fa a la celebració de la festa de la patrona de Catalunya, la Mare de Déu de Montserrat, passa més aviat el contrari: hi ha poca celebració ciutadana i molta més vivència en l'àmbit cristià i de la fe. Esdevenen tradicionals la munió de parròquies i entitats que al llarg de l'any pelegrinen a Montserrat. També, un dels elements que n'estén la coneixença és l'existència arreu del país de seus de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, de la qual fa tres anys vam celebrar el 800 aniversari, i que culminà amb un pelegrinatge a Roma a l'octubre de 2023. Es tracta d'una vasta xarxa de persones que s'aixopluguen sota la seva protecció, i que fomenten moltes activitats litúrgiques, històriques i socials al seu voltant. A més, en aquest darrer any, en què hem celebrat el mil·lenari de la fundació del monestir benedictí, la presència de la Confraria s'ha vist reviscolada en no pocs indrets: s'han actualitzat o han renascut en alguns llocs, com ara a la Catedral de Tarragona, i fins i tot se n'han creat de noves.

En conjunt, a la nostra arxidiòcesi hi ha presència de la imatge i del culte a la Mare de Déu de Montserrat en la majoria de parròquies, així com en nombroses esglésies i ermites.

El poble català, de profundes arrels cristianes, ha conservat les seves devocions —especialment la de Montserrat— precisament gràcies a aquest «fer

país» a redós de les festes majors, els vots de poble i els patronatges. El document *Arrels cristianes de Catalunya*, de l'any 1985, destacava Montserrat com un dels santuaris que han marcat profundament la pietat i la identitat col·lectiva de la nostra terra. Som un poble que ha sabut conservar, fins avui, el sentit del patronatge. I no és casual que aquest tarannà hagi marcat diverses generacions i ofereixi encara avui un camp fecund per treballar la identitat i la fe, tant de qui se n'ha allunyat o la desconeix, com de persones nouvingudes que descobreixen la força espiritual de la Moreneta, del monestir i del seu arrelament al país.

En aquest context, les festes de sant Jordi i de la Mare de Déu de Montserrat són una oportunitat privilegiada per a repensar la relació entre cultura, identitat i fe. El repte actual és aquest: que allò que celebrem col·lectivament no quedi reduït a un gest cultural o festiu, sinó que esdevingui porta oberta a la interioritat, a la memòria viva de la fe i a la descoberta d'un Déu que continua caminant amb el seu poble.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat